

ΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τὸς ἐντὸς τοῦ Κράτους
Κατὰ τριμηνίαν, διςτίλου . . . 3¼.

Διὰ τὸς ἐκτὸς, προστίθενται τὰ έξοδα τῆς
ἀποστολῆς τῶν φύλλον καὶ τῆς παρα-
δοχῆς τῶν χρημάτων.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΣΧΟΡΗΣΕΩΣ.

Δι' ἕκαστον στίχον

ἑκατοστὰ τὰλλήρου

Ἐκδίδεται ἀπ᾽ τῆς Ἑβδομάδος.

« Ἔθος ἄλλη φύσις. »

Ἡ 25 Μαρτίου.

Σήμερον συμπληροῦνται τριάκοντα τέσσαρα ἔτη ἀφ' ἧς σιγῆς ὁ Γερμανὸς ἔσταιν εἰς τὰ Καλάβρυτα τὴν σταυροφόρον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως σημαίαν. Καὶ τοιαύτη ἡμέρα μυρία καὶ ἀντίθετα αἰσθήματα, μυρίας ἀναμνήσεις διεγείρει. Οἱ τύραννοι ἐν γένει, καὶ ἰδιαιτέρως οἱ παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ξένα ἔθνη δεσπόζοντες, τρέμουσιν ἐνθυμούμενοι ὅτι ὁ διορισμὸς αὐτῶν, ὡς ἀρχηγῶν ἐπὶ τῶν ὁμοίων των, δικαιολογεῖται μόνον διὰ τῆς ὠφελείας τὴν ὁποίαν χρεωστῆ οὗτος νὰ παρέχῃ εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα, καὶ ὅτι, διάφορον σκοπὸν προτιθέμενοι, καὶ ἄλλως προσφερόμενοι, δύανται δικαίως νὰ τιμωρηθῶσιν ἀπὸ τοὺς καταπιεζομένους λαούς. Οἱ λαοὶ εὐφραίνονται διὰ τῆς ἰδέας ὅτι, καὶ ἐλευθερίαν, καὶ ἀνεξαρτησίαν, ἠμποροῦν μὲ τὴν ἀνδρείαν των ν' ἀνακτήσωσιν, ἂν τὰ ἀπὸ τὸν Ὑψιστον εἰς τὸν ἀνθρωπον δωρηθέντα ταῦτα δικαιώματα καταπατηθῶσιν ἀνηλεῶς ἀπὸ τοὺς ἡγεμόνας, καὶ ὅτι ἡ ὁρμὴ λαοῦ ὑπὲρ δικαιωμάτων τοσοῦτον ἱερῶν μαχομένου ὁμοιάζει χεῖμαρβρον μεθ' ἑαυτοῦ κατασύροντα πάντα τὰ συναντώμενα. Οἱ Ἕλληνας ἐνθουσιάζονται ἀναπολοῦντες τὰ τῶν συγχρόνων των ἀνδραγαθήματα, κατ' οὐδὲν κατώτερα ἐκείνων των προγόνων. Φρίττουσι δὲ συγχρόνως ἀναμνησκόμενοι τοὺς καταδιωγμούς καὶ τὰς βλάβας ὅσας υπέστησαν, διαρκούντος τοῦ ἀγῶνος, ἐκ μέρους τῶν ἐγκαυχωμένων χριστιανικῶν ἢ φιλελευθέρων τῆς Εὐρώπης Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἀναιδῶς τὴν Ἡμισέληνον ἐπροστάτευσον καὶ ἀσπλάγχχνως τὸν Σταυρὸν κατεπάτου.

Ναὶ! καταδιωγμούς καὶ βλάβας ὄχι ὀλίγας υπέστημεν, καὶ τὸ χορηγηθὲν εἰς ἡμᾶς εὐεργέτημα διὰ τῆς τοῦ Ναβαρίνου ναυμαχίας, ἢ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἐκστρατείας, ἢ τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει εἰρήνης, ἀσήμαντον ἀποβαίνει συγκρινόμενον μὲ τὰ καθ' ἡμῶν, πρὸ καὶ μετὰ τὸ εὐεργέτημα, πραχθέντα. — Καὶ τοὺς καταδιωγμούς καὶ τὰς βλάβας ταύτας ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἔχωσι πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν αἱ ὁμογενεῖς μας ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι προσδοκῶσι τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος ἢ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ἢ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἢ ἀπὸ τὴν Ῥωσίαν. Ὡς ἐπίσης ἐπιθυμοῦμεν οἱ Ἕλληνες, ὅσοι ἐναποθέτου τὰς ὑπὲρ ἐθνικότητος ἐλπίδας των εἰς τὸν τῆς Ἀνατολῆς πόλεμον, ἢ εἰς τὰς διαπραγματεύσεις τῆς Βιέννης, νὰ μὴ λησμονήσωσι τὰ πολλὰ καθ' ἡμῶν κατορθώματα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, καὶ διὰ νὰ παραλείψωμεν τ' ἄλλα, τὴν ἐπὶ Αἰκατερίνης ὑποκινηθεῖσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα στάσιν καὶ ὅλας τὰς τρομερὰς συνεπείας αὐτῆς, — τὴν σύλληψιν τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς ἐλευθερίας, τοῦ ἐκ Φερῶν Τυρταίου, — τὰ πράγματα τῆς Πάργας, — τὴν δολοφονίαν τοῦ λειμνήστου τῆς Ἑλλάδος Κυβερνήτου, — καὶ προσφάτως τὴν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων διαγωγὴν εἰς τὰ τοῦ 1854 Ἡπειρωτικὰ κινήματα. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ, τέλος, νὰ καταπεισθῶσιν ὅλοι ὅτι ἀπὸ ξένας Δυνάμεις οὐδὲν τι ὀφείλομεν νὰ περιμείνωμεν.

Ἀλλὰ πότεν λοιπὸν, θέλει τις ἴσως μᾶς ἐρωτήσῃ, πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν τὴν τοῦ ὀλοκλήρου ἔθνους παλιγγενεσίαν; . . . Ἀπὸ τὸν Παντοδύναμον, ἀποκρινόμεθα, ἀπὸ τὸν βραχίονά μας. Ἡ μικρὰ ἐλευθέρη Ἑλλάς, εἰάν ἀναδειχθῇ ἡ-

ρωϊκὴ πολὺ θέλει συντελέσει εἰς τοῦτο. Ναί, τὸ ἐλπίζομεν θέλει συντελέσει ἡ Ἑλλάς, τῆς ὁποίας ἡ ὑπὸ τῆς ἐθνοσωτηρίου ταύτης ἡμέρας ἐμπνεομένη χαρὰ παραλύεται ἐφέτος ἀπὸ τὴν λύπην τῆς ξένης κατασχέσεως, ὁμοιάζουσα οὕτως τὴν ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ προξενουμένην εὐφροσύνην, ἢ ὁποία ἐπικαλύπτεται σήμερον ἀπὸ τὸ πένθος τῶν παθῶν τοῦ Θεανθρώπου ἡμῶν Σωτῆρος! Ἀλλὰ, καθὼς τὸ πένθος τοῦτο ἄλλο τι δὲν ἐχρημάτισεν εἰμὴ ὁ πρόδρομος τῆς τοῦ Κόσμου λυτρώσεως, οὕτω καὶ ἡ λύπη, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται τώρα βεβυθισμένη ἡ Ἑλλάς, ἄλλο τι δὲν θέλει εἶσθαι, πεποιθήμεν, εἰμὴ ὁ ἄγγελος μέλλοντος δι' αὐτὴν καὶ δι' ὅλον τὸ ἔθνος αἰσιωτέρου.

Εἰδήσεις τοῦ Πολέμου.

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 23 Φεβρουαρίου οἱ Γάλλοι, ὡς εἶναι γνωστὸν, ἐπεχείρησαν νὰ λάβωσιν ἐξ ἐφόδου τὸν Πύργον Μαλακῶφ. Περί ταύτης τῆς πράξεως, ὁ Γάλλος Στρατηγὸς Κανροβέρτ, εἰς τὴν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τοῦ πολέμου ἐπιστολὴν του, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Μινύτορος, λέγει ὅτι οἱ Ζουαβοὶ ἐμβάντες εἰς τὸ ὀχύρωμα προσέβαλον χυρὰν πάλιν ὑπεχώρησεν. Προσθέτει δὲ: « Ὁ ἐχθρὸς ὑπέφερε σημαντικῶς. Ἡμεῖς ἐπετύχομεν τοῦ σκοποῦ μας. Οὐτε ἐφαναζόμεθα νὰ κρατήσωμεν μίαν θέσιν ἣτις εἶναι πανταχόθεν ἐκτεθειμένη εἰς τὸ Ῥωσικὸν πυροβολικόν· ἀλλὰ ἐδείξαμεν πάλιν εἰς αὐτοὺς τὴν στρατιωτικὴν ὑπεροχὴν μας. Ὁ ἐχθρὸς ἐκπεπληγμένος δὲν μᾶς ἐνώχλησεν ἐπαναχωροῦντας εἰς τὰς ἡμετέρας γραμμὰς, καὶ τοι ὦν ὑπέρτερος τὸν ἀριθμὸν. Ὑπεφέραμεν ἡμεῖς σημαντικῶς, ἀλλ' ὄχι ἀναλόγως πρὸς τὸν κίνδυνον τῆς νυκτομαχίας ταύτης, καθ' ἣν οἱ στρατιῶται μας ἦσαν ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν φωτιὰν τοῦ τῆς πόλεως πυροβολικοῦ ἕως οὐ φθάσωσιν εἰς τὰ χρακώματα αὐτῶν. » Ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων Γάλλων, κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς ἡμέρας 27 Φεβρουαρίου, τοῦ Στρατηγοῦ Κανροβέρτ, ἦτον 94. Τοιαύτη μὲν εἶναι ἡ ἔκθεσις τοῦ Γάλλου Στρατηγοῦ· ὁ δὲ τῶν Ῥώσων Στρατηγὸς Ὀστεν-Σάκκεν, εἰς τὴν περὶ τῆς πράξεως ἐκθεσί του, διευθυνθεῖσαν εἰς τὸν πρῶτον Ἀρχιστράτηγον τῶν εἰς τὴν Κριμαίαν Δυνάμεων καὶ δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Πιτρούπολεως λέγει ὅτι « ὁ ἐχθρὸς κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἀπεκρούσθη πρῶτον φορὰν ἀποβαλὼν πολλοὺς στρατιώτας· μετὰ ταῦτα ἐπανῆλθε δις ἵν' ἀνανεώσῃ τὴν ἐφοδὸν, καὶ ἐκάστοτε κατετροπώθη· μετὰ τὴν τελευταίαν μάχην, ἣτις διήρκεσε μίαν ὥραν, ὁ ἐχθρὸς ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ, ἀφίνων εἰς τὰς χεῖρας μας ἑκατὸν φονευμένους, μετὰ ξὺ τῶν ὁποίων ὀκτὼ ἀξιωματικοὺς. Πρὸς τοῦτοις ἡμεῖς ἐκάμαμεν 24 αἰχμαλώτους, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πέντε ἀξιωματικοί. Εἰς τὸ ὄλον ὁ ἐχθρὸς ἔχασεν ὄχι ὀλιγωτέρους τῶν 600, διότι κατὰ τὴν ὑποχώρησιν του ἦτον ἐκτεθειμένος εἰς τὸ πῦρ τῶν πλησίων προμαχῶνων, καὶ τῶν ἀτμοπλοίων Βλαδιμίρ, Χερσονήτου, καὶ Γρομονοσσέτες, τῶν εἰς τὸν ὄρον ἀγκυροβολημένων. Τῶν ἡμετέρων ἐφονεύθησαν 65 στρατιῶται, 5 ὑπαξιωματικοί, καὶ ἐτραυματίσθησαν 236 στρατιῶται. »

Ἐπιστολαὶ ἐκ τοῦ πρὸς τῆς Σβαστοπούλεως στρατοῦ, τῆς 27 Φεβρουαρίου, βεβαιοῦν ὅτι οἱ Ῥῶσοι κινήσαν σήμερον τὴν ὀχυρώσεως των Φρούριον τι, παριστάνον, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς πολιορκίας, μίαν γραμμὴν ἀπὸ 50 εἰς 60 κανόνια, ἔχει σήμερον ὑπὲρ τὰ 200. Ὁ τοῦ Μαλακῶφ πύργος, ὅπου, κατὰ τὴν 17 ὀκτωβρίου δὲν ὑπῆρχον εἰμὴ 25 κανόνια, ἔχει σήμερον 70. Ἐττον Κανονοστάσιον ἔχει 140. — Ἀναλόγως ἐδυναμώθησαν καὶ τ' ἄλλα κανονοστάσια.

(Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος Evening Mail)

ΤΑΚΟΒΑΤΕΛΟΣ
 ΗΜΕΡΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΡΟΥΡΟΥ

Λέγεται ότι εντός ολίγου θέλει αναχωρήσει εκ τής Αγγλίας δια την Κριμαίαν μία μοίρα Ιππικού συγκειμένη εκ 500 ανδρών και 4156 Ιππων και ότι εις την Μεδίτην θέλει μείνει επιφυλακή 5504 στρατιωτών.

— Η εφημερίς Morning Post υπολογίζεται ότι κατά τον μὴν Μάρτιον ὁ ἀγγλικὸς στρατὸς εἰς Κριμαίαν ἀπέβαλεν ἐξ στρατιώ-
τας εἰς τὴν μάχην ὑπὸ δὲ τῆς νόσου ἀπέθανον εἰς μὲν τὸ στρα-
τοπέδου 1407, εἰς δὲ τὰ νοσοκομεία τῆς Κωνσταντινουπόλεως
καὶ τοῦ Σκουταρίου 660.

— Ἡ Στρατιωτικὴ Ἐφημερίς τῆς Βιέννης βεβαίως ὅτι τὸ Ῥωσικὸν
στράτευμα τὸ διορισθὲν νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Εὐπατορίας εἶναι
ἤδη ἑτοιμὸν διὰ τὰς ἐργασίας, καὶ συγκροτούμενον ἐκ 56 χιλιάδων
ανδρῶν, εἶναι παρατεταγμένον μεταξὺ Συμφερουπόλεως, Βακσι-Σεράι,
καὶ Σάκκ.

— Ὁ νέος Ἀρχιστράτηγος τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ, ὁ Πρίγκηψ Γορ-
ζακόφ ἔφθασεν εἰς Σεβαστούπολιν τῇ 20 Μαρτίου Ε. Ν.

— Τῇ 14 Μαρτίου ε. ν. τὸ Τουρκικὸν ἰππικὸν ἔκαμιν ἐπέζοδον ἐκ
τῆς Εὐπατορίας.

— Τῇ 17 τρία τάγματα Ζουάβων ἀπράκτως προσέβηλον τὰ πρὸ
τῆς Καμτσιάτικας Ῥωσικὰ χαρακώματα.

— Τῇ 23 οἱ Ῥῶσοι ἔκαμιν ἐπέζοδον ἐκ τοῦ Μαλακόφ Πύργου. Ὁ
μὲν Γάλλος Στρατηγὸς Κανροβέρτ βεβαίως ὅτι οἱ Ῥῶσοι ἀπεκρούθη-
σαν ἀποβαλόντες δις χιλίους στρατιώτας· ὁ δὲ Ῥώσος Στρατηγὸς
Ὀστεν-Σάκκιν ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐπέζοδος ἔλαβε καλλίστην ἔκβασιν, κα-
ταστραφέντων τοῦ φραγμοῦ καὶ τῶν κανονοστοιχιῶν τῶν Γάλλων.

— Ἡ Ἀγγλικὴ εφημερίς «Times» υπολογίζεται ὅτι εἰς τὴν Κριμαίαν
συμμαχικὸς στρατὸς συνίσταται εἰς περίπου ἑκατὸν χιλιάδας στρατιωτῶν.

— Ὁ Μηνύτωρ τοῦ Πολέμου βεβαίως ὅτι ὁ εἰς Κριμαίαν Ῥωσικὸς
στρατὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 114 χιλιάδας.

— Εἰς Σεβαστούπολιν δὲν ἔμειναν εἰμὴ οἱ πρὸς ἄμυναν τοῦ φρου-
ρίου στρατιῶται· τῇ 14]26 Μαρτίου, ἀπὸ τοὺς λόφους τοῦς πλη-
σίον τοῦ συμμαχικοῦ στρατοπέδου, ἐφαίνοντο αἱ συνοδείαι τῶν κα-
τοίκων, οἵτινες ἐγκατέλειπον τὴν Σεβαστούπολιν, μετὰ τῶν τέκνων,
δειῶν, τῶν πορευομένων εἰς Βακσι-Σεράι, λιτανεία μὲ τὰς ἱεράς
σημαίας, τὰς ἀκολουθοῦσαν δὲ ἔφιπποι περίπου τεσσαράκοντα Κο-
ζάκοι. Ἐκ τούτου συμπεραίνεται ὅτι οἱ Ῥῶσοι ἐτοιμάζονται νὰ
καταστρέψωσι τὴν πόλιν ἂν τυχὸν ἠναγκάζοντο νὰ ἐγκαταλείψω-
σι τὴν πρώτην ἀμυντικὴν γραμμὴν των.

— Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἔφθασεν εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασ-
σαν ὁ Ἀγγλικὸς στόλος.

Διαπραγματεύσεις περὶ τῆς Εἰρήνης.

BIENNE 29 Μαρτίου. Ἡ Στρατιωτικὴ Ἐφημερίς λέγει ὅτι εἰς τὰς δια-
πραγματεύσεις ἐλύθησαν μέχρι τοῦδε τὰ δύο πρῶτα ἄρθρα, καὶ ὅτι
θέλει συζητηθῆ τὸ τρίτον, τὸ ὁποῖον παρέχει βεβαίως τὰς πλεί-
στας δυσκολίας.

— Ἡ Βελγικὴ Ἐφημερίς «Ἡ Ἀνεξαρτησία» λέγει ὅτι ὁ μὲν Γάλλος
Πρέσβυς, Κύριος Βουρκενέυ, τῇ βάσει προγενεστέρων ὁδηγιῶν τῆς Αὐ-
λῆς του, ἠτήσατο νὰ συζητηθῆ ἡ τῆς Σεβαστουπόλεως καταστροφὴ ὁ
δὲ Πρίγκηψ Γορζακόφ διεδήλωσεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ παραδεχθῆ
τοιαύτην συζήτησιν, καὶ μετὰ τοῦ Κυρίου Τιτόφ ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς
αἰθούσης. Ὁ Κύριος Βουρκενέυ ἀμέσως, διὰ τηλεγράφου, ἀνέφερεν τὸ
γενόμενον εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἔλαβεν εὐθὺς ἐπιστολὴν
ἐπίσημον ἐξουσιοδοτοῦσαν αὐτὸν νὰ προσπαθῆσῃ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ αὐ-
τοῦ σκοποῦ μὲ ἄλλα μέσα πλέον δεκτὰ διὰ τὴν Ῥωσίαν.

— Κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν Ἐφημερίδα «Times», λέγεται ὅτι εἰς τὴν
κατὰ τὴν 29 Μαρτίου γενομένην συνεδρίασιν ἐσυζητήθη τὸ τέταρτον
ἄρθρον, ἀναβληθείσης τῆς συζητήσεως τοῦ τρίτου.

— Αἱ συνεδριάσεις τῶν πληρεξουσίων περὶ εἰρήνης ἀνεβλή-
θησαν ἕως μετὰ τὸ Πάσχα.

— Ὁ Παρατηρητὴς τῆς Τεργέσις δημοσιεύει τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας
ἡ Ὑψηλὴ Πύλη πρὸ τινος καιροῦ εἶχε διευθύνει εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον
τῆς ἐν Βιέννῃ διὰ τὰς περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις. Αὗται αἱ ὁδη-
γίαι περιέχουσιν ὁμοιωδῶς τὰ ἑξῆς· Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη δὲν παραδέχεται
τὰς διαπραγματεύσεις, ἂν αἱ Δυνάμεις δὲν ἀκροασθῶσι καὶ αὐτὴν
πρὶν ἢ προβάλωσιν εἰς τὴν Ῥωσίαν οἰονδήποτε σχέδιον εἰρήνης. Ὡς
πρὸς τὸ ἀ. τῶν συζητουμένων ἄρθρων, τὸ περὶ τῆς προστασίας τῶν
Ἡγεμονιδῶν, ἡ Ὑψηλὴ Πύλη δὲν ἐνοεῖ νὰ παραχωρήτῃ εἰς τὰς Με-
γάλας Δυνάμεις ἄρθρα τὴν ἐκτετακμένην ἐπιρροὴν τῆ ὁποίας ἡ Ῥωσ-

σία μὲν καταχρηστικῶς ἐνεργοῦσεν εἰς τὰς Ἡγεμονίας. Ὡς πρὸς τὸ
β'. ἄρθρον τὸ ἀφορῶν τὸ τοῦ Δυναστεῶς ζήτημα, κρίνει ἀναγκαῖον νὰ
ἀσφαλίσῃ καὶ αὐτὴ τὸν ἐλεύθερον πλοῦν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῶν δι-
καιωμάτων τῆς ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Ῥηθέντος ποταμοῦ. Ὡς πρὸς τὸ γ'.
ἄρθρον, τὸ περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς Συνθήκης τοῦ 1841 ἵνα βεβαιωθῆ
ἡ εὐρωπαϊκὴ ἰσορροπία διὰ τῆς παύσεως τῆς Ῥωσικῆς ὑπερισχύσεως
εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν, ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἐνοεῖ νὰ ἐπαγρυπνήσῃ ἵνα
ἡ τῆς συνθήκης τροπολόγησις μὴ βλάψῃ τὰ ὑπέροτατα δικαιώματά τῆς
ἐπὶ τῶν Δαρδανελλίων καὶ ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου. Ὡς πρὸς τὸ δ'. ἄρθρον,
τὸ περὶ τῆς προστασίας τῶν ὑπὸ τῆς Τουρκίας Χριστιανῶν, ἡ Ὑψη-
λὴ Πύλη πέποιθε ὅτι αἱ φίλαι καὶ σύμμαχοι Δυνάμεις, ὅσον
ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν κυβέρνησιν τῶν ὑπηκόων τοῦ Ὄθωμανικοῦ Κρά-
τους, δὲν θέλουσι κάμει συνθήκας ἐναντίας εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν του,
ἐκείνης τῆς ἀνεξαρτησίας, τὴν ὁποίαν αἱ αὐταὶ Δυνάμεις διεδήλωσαν
ὅτι θέλουσι νὰ ὑπερσπισθῶσι κατὰ τῶν ἐπιβουλῶν τῆς Ῥωσίας.

— Τὰς 6 Ἀπριλίου ἔφθασεν εἰς Βιέννην ὁ Γάλλος ὑπουργὸς Δρουὲν
δε Λουῆς· ἡ πρώτη αὐτοῦ συνδιάλεξις μὲ τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν ἐξω-
τερικῶν Βουδλ-Σχαυενστὲϊν διήρκεσε τρεῖς ὥρας. Λέγεται ὅτι ὁ Γάλ-
λος Ὑπουργὸς εἶναι εὐδιάθετος διὰ τὴν εἰρήνην.

ΑΓΓΑΙΑ Κατὰ τὴν 27 Μαρτίου, εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινο-
τήτων, ὁ Κύριος Φίνν ἐπρότεινε νὰ γίνῃ ἀναφορὰ πρὸς τὴν Βα-
σίλισσαν ἵνα ἡ Α. Μεγαλειότης εὐαρεστηθῆ νὰ προσταξῇ τοὺς αὐ-
τῆς πρέσβεις διὰ τὰς ἐν Βιέννῃ περὶ τῆς εἰρήνης διαπραγματεύ-
σεις νὰ ζητήσωσι τὴν τῆς Πολωνίας ἀποκατάστασιν, ὡσαν ὅχι
μόνον δικαίαν, ἀλλ' ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἰσορροπίαν τῆς Εὐρώ-
πης. Ἡ πρότασις αὕτη ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τῶν Κυρίων Σχόλεφιελδ,
καὶ Μίλνερ. Ὁ δὲ Λόρδ Ῥοβέρτος Κεκιλ τὴν ἀπεδοκίμασε δυ-
κνύων εἰς τὴν Βουλὴν τὰ πολλὰ προσκόμματα ἑνὸς πολέμου ὑ-
πὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πολωνίας. Προσέτι ἔκρινεν ὅτι ἡ Αγ-
γλία, ἥτις ἀπέκτησε τόσους τόπους μὲ τὰ αὐτὰ μέσα τὰ ὁποῖα
μετεχειρίσθη καὶ ἡ Ῥωσία, καὶ ἥτις διὰ τῆς βίρας ἔπαυσεν ἔ-
πασαν φιλελευθέρων ἀπόπειραν εἰς τὸ Ακρωτήριον, εἰς τὰς Ἰονίους
Νήσους, εἰς τὸν Καναδά, εἰς τὸ Κέϋλαν ἢ Ἀγγλία, ἡ σήμερον
ὑπερασπιζομένη τὴν ἀκεραιότητα ἑνὸς Κράτους, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τε-
τρακόσια ἔτη καταθλίβει ἐν τῶν εὐγενεστέρων λαῶν τῆς οἰκου-
μένης, δὲν θέλει ἀποδοκιμασθῆ, καὶ κατασταθῆ ὑπὲρ μαχῶν
τῶν ἐθνικοτήτων. Ὁ Λόρδ Πάλμερστον, εἰπὼν πρὸς τοὺς ἄλλους ὅτι
τὸ περὶ τῆς Πολωνίας ζήτημα ἤθελεν αὐξήσει τὰς μεγάλας δυ-
σκολίας τῶν περὶ τῆς εἰρήνης διαπραγματεύσεων, κατέπεισε τὸν
Κύριον Φίνν ν' ἀποσύρῃ τὴν πρότασίν του.

— Ἡ Ἐφημερίς «ἡ Σφαῖρα» λέγει ὅτι οἱ Κύριοι Βράιγτ καὶ
Γιβσον μετ' ἄλλων τινῶν ἀπεσταλμένων τῆς Μανηστρίας ἐπαρου-
σίασαν εἰς τὸν Λόρδ Πάλμερστον ἀναφορὰν, μὲ 11 χιλιάδας ὑπο-
γραφὰς, ζητοῦσαν τὴν εἰρήνην. Ὁ Λόρδ Πάλμερστον ἀπεκρίθη ὅτι
τὰ δεινὰ τῆς ἐμπορίας εἰς τὴν Μανηστρίαν δὲν ἔπρεπε ν' ἀπο-
δοθῶσιν ὅλως εἰς τὸν πόλεμον καὶ ὅτι ἀνακωχὴ τις ἤθελε προά-
ξει ἀποτελέσματα ἐναντία εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῶν αἰτούντων.

ΓΑΛΛΙΑ. Ὁ Μηνύτωρ τῆς 29 Μαρτίου ἀγγέλλει ὅτι ἡ Α. Μ. ἡ Βα-
σίλισσα Βικτωρία ἐκάλεσε τὸν Αὐτοκράτορα καὶ τὴν Αὐτοκρατορίαν
τῆς Γαλλίας νὰ ὑπάγωσι εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Αἱ Α. Μ. σκο-
πεύουσι νὰ μεταβῶσιν εἰς Λονδίνον περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς
Ἀπριλίου.

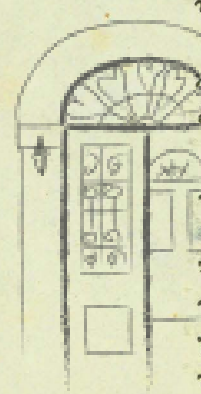
ΕΛΛΑΣ. Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἀθηνῶν (λέγει ἡ Ἐφημερίς Evening Mail)
ἀναγγέλλουσιν ὅτι εἰς τὰς εἰς τὸ Ἄργος γινόμενας ἀνασκαφάς,
ὅπου ὑπῆρχεν ὁ ναὸς τῆς Πρας, ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως τριακόν-
σια παλαιὰ ἀγάλματα. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔσωσε τὰ πολυ-
τιμα τὰῦτα λείψανα τῆς ἀρχαίας γλυπτικῆς.

ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ. Κέρκυρα. 28 Μαρτίου. Σήμερον ἔφθασεν ἡ Α. Ε.
ὁ νέος Ἀρμοσὴς Σὴρ Ἰωάννης Ῥούγγ (Young) ὁ αρωνίσκος ἦτορ γραμ-
ματεὺς διὰ τὴν Ἰρλανδίαν καὶ μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων.

— 30 Μαρτίου. Σήμερον ἔφθασαν δύο ἀγγλικὰ ἀτμόπλοια ἵνα
λάβωσι τὰ δύο ἐδῶ εὐρισκόμενα τάγματα. Τὸ μὲν ἀνχωρεῖ κατ'
εὐθείαν διὰ τὴν Κριμαίαν μετὰ τοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδοῦ τάγμα-
τος· τὸ δὲ θέλει φέροι τὸ ὀγδοηκοστὸν δεύτερον εἰς Κεφαλληνί-
αν καὶ θέλει λάβει τὸ ἐκεῖ εὐρισκόμενον τριακοστὸν πρῶτον
τάγμα ἵνα τὰ φέρῃ εἰς τὴν Κριμαίαν.

— Ἡ Ἐπίσημος Ἰόνιος Ἐφημερίς περιέχει τὸ προσφώνημα τὸ
ὁποῖον διεύθυνεν πρὸς τὴν Λαίαν Οὐλὰδ 55 Κυρία εἰς τὴν περίπτωσιν
τῆς ἀχαριστίας τῆς ἐπιβουλῆς κατὰ τὴν ἐπιπροσχωρίαν
τῆς καὶ παρακαλοῦσαι αὐτὴν νὰ δεχθῆ σκευὴς τι διὰ ἐνθύμησιν.
Ἐὰν ἔχῃ μὴ νὰ ἐπιβουλεύσῃ κατὰ τὴν ἐπιπροσχωρίαν
ἥτις λέγεται ὅτι εἶναι περίπου 120 λιτανῶν στελλιδῶν, φαίνεται
ὅτι ἡ εὐποσθηρότης τῆς Κυρίας Οὐλὰδ δὲ ἔχει μίαν πολύτιμον
ἐὰν καὶ ἐθαυμάσθῃ καὶ ἀπὸ ἀγνώστους καὶ ἀπὸ τὰ νήπια. Ἐπὶ
λέγεται, κόραι ἐξαετείς, ἅμα ἔμαθον τὴν ἀναχώρησίν τῆς, ἕστη-
λαν αὐθουμήτως ἀπὸ Κεφαλληνίαν τὴν ὑπογραφὴν των καὶ τὴν
συνεισφορὰν.

— 30 Μαρτίου. Σήμερον ἔφθασεν ἐν ἀμερικανικὸν ἀτμόπλοιο, νευ-
λωμένον ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, φέρον ἐν σκάμῃ πολιτοφυλικῆς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΦΙΛΕΝΤΕΡΕΚΙ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

— 1' Απριλίου. Ο Σερ Γ. Ε. Ουάρντ, πρόην Άρμυστής τής Έπτανήτου, ανεχώρησε σήμερα διά τὸ Κέϋλαν, ὅπου ὠνομάσθη διοικητής.

— Τῆ αὐτῆ. Ὁ νέος Ἄρμυστής ἐξέδωκε προκήρυξιν δι' ἧς κοινοποιεῖ ὅτι ἀνελάβε τὰ καθήκοντά του.

Τὸ λακωνικὸν ὕψος καὶ ἡ ἰταλικὴ μεταφρασίς αὐτῆς μάς κάμνουν νὰ εἰκάσωμεν ὅτι ἐγράφη ὑπὸ τῆς σοφῆς ἐμπνεύσεως τοῦ πηλαιοῦ συστήματος. Ἰσως ἄλλοτε θέλομεν ἐξηγήσει τι ἐνοοῦμεν ἐν τῇ χρήσει τῆς ἰταλικῆς γλώσσης εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις.

— Κεφαλληνία. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν σφοδρὸς ἄνεμος ἐπέφερε ζημίας σημαντικὰς εἰς τὴν νῆσον ταύτην. Ὑπὸ τῆς αὐτῆς θιέλλης τὸ ἀγγλικὸν φορτηγὸν πλοῖον «Γλάσγου» φέρον 164 ἵππους τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς Ναπολέοντος Γ'. ἐξωθίσθη ἀπὸ τῆς Μελίτης εἰς ταύτην τὴν νῆσον, ἀποβαλὼν 414 ἐκ τῶν ἵππων ἐπανεχώρησε δὲ διὰ τὴν Κριεῖαν.

ΠΕΛΕΜΟΝΤΙΟΝ. Ταυρίνον διὰ τὰς 10 τρέγοντος περιμένονται εἰς τὴν Σπέτζιαν 21 ἀτμόπλοιοι, καὶ 24 ἰστιόπλοια, ἵνα λάβωσι τὰ διὰ τὴν Κριμαίαν στρατεύματα.

ΡΩΣΣΙΑ. Λέγεται ὅτι ἡ τῆς Ἱερᾶς συνόδου διακήρυξις ἠρέθισεν ἐπὶ μᾶλλον τὸ κατ' ἐκὺτὸν πολεμικὸν πνεῦμα τοῦ ῥωσικοῦ λαοῦ. Συντρέχουσιν ἅπαντες ἵνα ἀπογραφθῶσιν εἰς τὰ σώματα τῆς πολιτοφυλακῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πλεῖστον μέρος τούτων ἤδη συνεπληρώθη, διὰ τοῦτο πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπιθυμούντων ν' ἀπογραφθῶσι πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ περιμείνωσι δευτέραν τινὰ πρόσκλησιν εἰς τὰ ὄπλα.

— Πρὸ τινος καιροῦ ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις διὰ τοῦ εἰς Πετροῦπολιν Δανοῦ Πρέσβεως εἶχε διευθύνει ἀπαιτήσιν πρὸς τὴν Ῥωσικὴν κυβέρνησιν διὰ τὰς σκληρότητας τῆς ὁποίας ὑπέφερον οἱ τῶν Ἀγγλων τραυματῆται ὑπὸ τῶν Ῥώσων στρατιωτῶν, εἰς τὴν τῆς Ἰνκερμαν μάχην. Ἡ Γερμανικὴ Ἐφημερίς «Ταχυδρόμος τοῦ Ἀμβούργου» ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως τὴν ἀπάντησιν (9[21 Φεβρουαρίου] πρὸς τὸν Δανὸν πρέσβεα, δι' ἧς ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις δικαιολογεῖ τοὺς στρατιώτας αὐτῆς λέγουσα ὅτι κατὰ τὴν μνησθεῖσταν μάχην Ἀγγλοὶ τινὲς στρατιῶται οἵτινες ἐνομιζόντο πληγωμένοι καὶ ἀδύνατοι νὰ μάχωνται, ἐσηκώθησαν καὶ ἔκκλιον φωτῆα κατὰ τῶν ἡμετέρων ἐνῶ οὗτοι διαρκούσης τῆς μάχης τοὺς εἶπον ἀφήσει ἐπίσης διόκοντες τὸν ἐχθρὸν ὥστε, προσβαλλόμενοι ἀπροσδοκῆτως ὑπ' ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἐνόμιζον ὡς ἀφυπλισμένους, οἱ ἡμέτεροι στρατιῶται ἠδυνήθησαν νὰ παραστυθῶσιν εἰς αἵματηρὰν τινὰ ἀντεκδίκησιν» Ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις σημειοῖ ἄλλην παραβίαν τοῦ πολεμικοῦ νόμου ἐκ μέρους τῶν Ἀγγλων, ἀναφέρονσα ὅτι Ἀγγλὸς τις ἀξιοματικὸς παραδώσας μὲ τὴν μίαν χεῖρα τὸ ξίφος του εἰς ἕνα ὑπὸ ξίφωσιν Ῥώσων τὸν ἐφάνεσε μὲ τὴν ἄλλην διὰ μίας πιστολιᾶς.

ΤΟΥΡΚΙΑ. Χίλιοι τετρακόσιοι στρατιῶται ἐστάλησαν δι' Αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἀπὸ Κωνσταντινουπόλιν εἰς Ἀλεξάνδρétαν, ἵνα ἐκεῖθεν πορευθῶσιν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν διὰ νὰ καταπαύσωσι τὴν εἰς ἐκείνην τὴν ἐπαρχίαν πρὸ τινῶν μηνῶν ἐκραγείσαν, καὶ ἐπὶ πολὺ ἐκτανθεῖσαν, ἐπανάστασιν τῶν Κούρδων.

Διάφορα ἔργα ἀγάπης.

ΑΥΣΤΡΙΑ. Ὁ τῆς Αὐστρίας Αὐτοκράτωρ πρὸ δύο μηνῶν ἐδοήθησε τοὺς κατοίκους τοῦ βορρῖνου μέρους τῆς ἐπαρχίας τοῦ Πρεσβούργου, οἵτινες ἐπαπειλοῦντο σιτοδείαν, πέμπων εἰς αὐτοὺς πολλὰ στρατιωτικὰ παξιμάδια. Μόλις ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἤκουσεν ὅτι ἡ αὐτὴ σιτοδεία ἐπέκειτο εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τοῦ Κασχάου ἔδωκε διαταγὰς ἵνα παυθῆ ἡ ἐπιγενομένη ἀκρίβεια, καὶ, ἂν δυνατὴ χρεῖα τὸ καλέση, ἀνοιχθῆ πρὸς τοῦτο τὸ δημόσιον ταμεῖον.

— Βιέννη. 25 Μαρτίου. Ἡ Αὐτοκρατορίσσα Καρολίνα ἐφιλοδώρησε χίλια φιορίνια εἰς τὴν Ἑταιρίαν τὴν συνεσταμένην ἵνα βοηθήσῃ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν στρατιωτῶν τῆς μεσημβρινῆς Σλαβίας καὶ τῶν ῥουμένων, τῶν πεσόντων κατὰ τὸν τελευταῖον ἐμφύλιον πόλεμον.

ΓΑΛΛΙΑ. Παρίσιος 24 Μαρτίου. Λέγεται ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θέλει πέμψει μὲ ἐξοδά τῆς εἰς Ὀδησσὸν καὶ παραδώσει εἰς τοὺς Ῥώσους, ἄνευ ὄρου τινὸς, ὄλου τοὺς αὐτῶν πληγωμένους οἵτινες εὐρίσκονται εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν. Ῥώσος τις ὑπουργὸς, ὡς λέγεται, παρήνεσε τὸν Κύριον Νεσελρόδ τὸ ἀμοιβαῖον τοιαύτης φιλανθρωπικῆς διατάξεως.

ΡΩΣΣΙΑ. Ὁ «Ταχυδρόμος τῆς Μασσαλίας» δημοσιεύει ἐπιστολὴν τινὰ ἐκ Κριμαίας, εἰς τὴν ὁποίαν πρὸς τοῖς ἄλλοις λέγεται ὅτι ὁ Στρατηγὸς τῶν Ῥώσων Ὄστεν-Σάκκεν, ὄχι μόνον ἐπήνεσε μεγάλως, εἰς τὴν διαταγὴν τῆς ἡμέρας, τὴν ἀνδρείαν τῶν Ζουαβῶν κατὰ τὴν ἐφοδὸν τοῦ πύργου Μαλακόφ, ἀλλὰ προσέτι προσέταξε τοὺς Ῥώσους ἀξιοματικοὺς νὰ φέρωσι τοὺς ἐξ ἐκείνου τοῦ σώματος ἀχιμαλωτοὺς ἵνα παρυσθεῶσιν εἰς τὴν κἀτακτὴν τῶν κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα πεσόντων συστρατιωτῶν αὐτῶν.

Νεῖα τέχναι.

«Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος»

Οἰνόπνευμα ἐκ τοῦ ἀσφοδέλου. Ἐμάθομεν μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως ὅτι ὁ νέος Ἄγγελος Γαβριλάς Δεσκαλίδης, διευθυντὴς εἰς τὸ ἐν Κερκίρα φαρμακοπωλεῖον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Π. Μωραΐτου ἰδὼν ἐν τινι ἐφημερίδι Γαλλικῆ τὸν τρόπον τοῦ ἐξάγειν τὸ οἰνόπνευμα ἐκ τοῦ

ἀσφοδέλου, ὅστις αὐξάνει τοσοῦτον ἀφθόνως ἄνευ καλλιεργείας εἰς τὴν ἐξοχὴν μας, ἐπεχειρίσθη τὴν ἐργασίαν ταύτην μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας. Ἡ συνταγὴ δὲ εἶναι ἡ ἐξῆς.

Κατὰ πρότερον λαμβάνομεν τὰς ρίζας τοῦ φυτοῦ τούτου καὶ διὰ τῆς πλύσεως τὰς καθαρίζομεν ἐκ τοῦ εἰς αὐτὰς προσκολλημένου χρώματος οὕτω καθαρισμένας τὰς θέτομεν εἰς μύλην ἐλαιωτριβεῖου ὅπου ἀφοῦ σχηματισθῆ ἐξ αὐτῶν ἐν εἶδος μάζης, θέτομεν αὐτὴν εἰς πισστήριον, καὶ τὸ ἐξαχθὲν ὑγρὸν χύνομεν εἰς μικροὺς ξυλίνοους πιθίσκους, καὶ τὸ ἐκθέτομεν εἰς τὴν ἐπιβροχὴν τοῦ Ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, τοῦ ὁποῖου ὁ βαθμὸς πρέπει νὰ ᾖ ἀπὸ τοῦ 15 μέχρι τοῦ 25, ἕως οὗ νὰ γίνῃ ἡ ζύμωσις. Γνωσμένης τῆς ἐντελοῦς ζυμώσεως, τῆς ὁποίας ἕχνη εἶναι ἡ ἐντελής αὐτοῦ διαχύσις καὶ ἡ ἄριμεια γεῦσεως, ἀποσταλάζομεν αὐτὸ τρεῖς καὶ ἐξάγομεν ἄλκοολ 35 βαθμοῦς. Θέτοντες λοιπὸν 100 λίτρας ριζῶν ἀσφοδέλου ἀπολαμβάνομεν 60 λίτρας ὑγροῦ τὸ ὅποιον διὰ τῆς ἀποσταλάξεως δίδει Ἄλκοολ λίτρας 6 βαθμῶν 35.

Ἀργίλλιον. Δύο χημικοὶ, οἱ Κύριοι Σαίντ-Δεβίλλε καὶ Οὐόλερ ἀνεκάλυψαν πρὸ τινος καιροῦ τὸν τρόπον τοῦ ἐξάγειν ἐκ τῆς ἀργίλλου μέταλλον εὐκόλως χυνόμενον εἰς βράδους ἐν ᾧ πρῶτερον ἀπελαμβάνετο μόνον ἐν εἶδη τετροχρούου κόνεως. Τὸ μέταλλον τοῦτο, ὡς λέγεται, ἔχει τὴν βαρῦτητα τοῦ ὕδατος, τὸ λαμπρὸν τοῦ ἀργύρου, τὸ ἀμετάβλητον τοῦ χρυσοῦ, τὸ μαλακὸν καὶ τὸ ἐλατὸν τῶν πολυτίμων μετάλλων καὶ τὸ στερεῖον τοῦ σιδήρου εἶναι δὲ καὶ πολὺ εὐκόλου ἐργασίας. Εὐρίσκεται τὸ μέταλλον τοῦτο ἀφθόνως εἰς τὸν πηλὸν τῶν κεραμῶν. Ἐσχάτως κατὰ πρότασιν τοῦ Γουεργου ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως Ναπολέον ὁ Γ'. ἐβράδευσε τοὺς εὐρετὰς μὲ τὸ παράσημον τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς. Πρὸς τοῦτοις δὲ διώρισεν νὰ ἐμψυχωθῆ ὅσον ἐνεστι ἡ ἐργασία τοιοῦτου μετάλλου ἐξ ἧς, γεννημένη ἐν ἀφθονίᾳ καὶ μετ' ὀλίγων ἐξόδων, ἐλπίζεται μεγάλη χρῆσις ἐν ταῖς οἰκίαις διότι τὸ μέταλλον τοῦτο δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ καὶ τὸ ξύλον καὶ τὸ σίδηρον καὶ τὰ πᾶσινα ἀγγεῖα. Εἰς τὰ Παρίσια ἡ τιμὴ του νῦν ἐξ ὅσων ἀκούομεν ἀντιστοιχεῖ εἰς ἐκείνην τοῦ ἀργύρου. Ἡμεῖς ἔχομεν εἰς τὴν νῆσον μας πλῆθος πολὺ ἀργίλλου. Βυχόμεθα ὅπως οἱ ἐπιτήδειοι χημικοὶ μας μιμούμενοι τὸν νέον Ἄγγελον Γαβριλά ἐπιχειρήσωσι νὰ εἰσαγάσωσι καὶ παρ' ἡμῶν τοιαύτην τέχνην ἧτις πλούσιον πόρον ζωῆς ἐδύνατο νὰ παρέξῃ εἰς πλῆθος πτωχῶν ἐργατῶν.

(Συγχεῖα Ὁ Οἶκος τῶν Ῥωμαῶν ἴδε ἀριθμὸν 1.)

Αἰκατερίνη ἡ πρώτη τὸν διεδέχθη. Αὕτη ἐβασίλευσε δύο ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἑ Μελίνας ἀνήγαγεν εἰς τὸν θρόνον Πέτρον τὸν δευτέρον, τὸν υἱὸν τοῦ δυστυχοῦς Ἀλεξίου. Ἡ Αὐτοκράτωρ, κυβερνώμενος ὑπὸ τῆς οἰκογενείας Δολγορούκι ἔστειλε τὸν Μεντζικόφ μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς τὴν Σιβηρίαν. Κατὰ τὴν βασιλείαν ταύτην ἀνέκτησαν τὴν ἰσχύν των οἱ παλαιοὶ βογιάραι, καὶ ἐμισθήθησαν οἱ πρόην ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Πέτρου καὶ τῆς Αἰκατερίνης προστατευόμενοι Γερμανοὶ καὶ ἄλλοι ἐπήλιδες. Πέτρος ὁ Δεύτερος ἀπέθανεν αἰφνιδίως κατὰ τὸ 1730.

Τὸ παλαιὸν ῥωσικὸν κόμμα μετ' αἰφνιδίου ἀντιδράσεως ἤρπασε τὴν κυβέρνησιν καὶ προεκήρυξεν αὐτοκρατορίσσαν τὴν Ἄννην, τὴν Δούκισσαν τῆς Κουρλανδίας, τὴν ἀνεψίαν τοῦ Μεγάλου Πέτρου, θυγατέρα δὲ τοῦ Ἰβάν, τοῦ διὰ διαταγῆς τοῦ πρόην μονάρχου θανατωθέντος. Οἱ Δολγορούκι καίτοι ὄντες τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου κόμματος, τοῦ καλέσαντος εἰς τὸν θρόνον τὴν Ἄννην, ἐστάλησαν εἰς τὴν Σιβηρίαν ἅπανα δὲ ἐξουσία περιτλήθη εἰς τὸν Βίρωνα, Κουρλανδὸν τὸ γένος, καὶ ἔχοντα μεγάλην ἐπιβροχὴν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς βασιλείσεως. Αὕτη ἀπέβισε κατὰ τὰ 1740.

Ὁ Βίρων ἀνήγαγεν εἰς τὸν θρόνον τὸν νέον Ἰβάν, τὸν υἱὸν τοῦ Δουκὸς τοῦ Βρούνσβικ Λούνεβουργ, καὶ Ἄννης, θυγατρὸς μίας ἀνεψίᾶς τοῦ Μεγάλου Πέτρου. Ὁ Στατηγὸς Μουνίχ, ὁ χαϊρόμενος τὴν εὐμένειαν τῶν τότε δυναμένων, ἔστειλε τὸν Βίρωνα εἰς τὴν Σιβηρίαν. Ὁ νέος Αὐτοκράτωρ ἐξεθρονίσθη βιαίως ὑπὸ τῆς Ἑλισάβετ, θυγατρὸς τοῦ Μεγάλου Πέτρου, καὶ ἐκλείσθη εἰς τὸ φρούριον τοῦ Σγλουσσσελβεργ.

Ἡ Ἑλισάβετ ἀναβάσα εἰς τὸν θρόνον ἐκάλεσε τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς, τῆς Δουκίσσης τοῦ Ὀλστειν-Γοττόρπ, ὅστις εἶχε διὰ συμβίαν Αἰκατερίνην τοῦ Ἀνάτ-Ζέρβστ. Ἡ Ἑλισάβετ ἀπέβισε κατὰ τὸ ἔτος 1762 ὑπὸ ἀγνώστου ἀσθενείας, ὁ δὲ Δουξ Ὀλστειν-Γοττόρπ ἐβασίλευσε φέρον τὸ ὄνομα Πέτρου τοῦ Γ' αἵτου, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸν ἔτος ἐδολεφονήθη. Μετ' ὀλίγου ἡμερῶν τὴν αὐτὴν ἡμερᾶν ὑπέστη καὶ ὁ Ἰβάν εἰς τὸ φρούριον τοῦ Σγλουσσσελβεργ.

Τοιοῦτοτρόπως ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον ἡ Αἰκατερίνη κατὰ τὴν τὴν βασιλείαν πολὺ ἡδύνατο ὁ ὑπ' αὐτῆς ἐνοσοῦμενος Ποτέμκιν. Ἡ Αὐτοκρατορίσσα ἀπέθανεν ἐξ ἀποπληξίας κατὰ τὸ 1796.

Τὴν διεδέχθη ὁ υἱὸς τῆς Παῦλος Πρῶτος ὅστις ἐνυμφεύθη μίαν Ἡγεμονίδα τοῦ Βούρτεμβεργ. Οὗτος ὁ Μονάρχης ἀθλίως ἐτελεύτησε πνιγμένος κατὰ τὴν 24 Μαρτίου 1801.

ΣΤΑΝΟΛΗ Π. ΠΑΥΛΙΚΙΟΥ
ΥΠΟΚΕΝΤΡΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ

Ο υἱός του Ἀλέξανδρος τὸν διεδέχθη. Πρὸς τὰ τέλη τῆς ζωῆς του ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν μυστικῶν σκέψεων ἀπέθανε δὲ εἰς Ταγαρόγ τῆ 1 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1825.

Ἦσαν ἔτι ζῶντες τρεῖς υἱοὶ τοῦ Αὐτακράτορος Παύλου· ὁ Κωνσταντῖνος παρητήθη τὴν βασιλείαν εἰς ὄφελος τοῦ ἀδελφοῦ του λαμβάνων εἰς ἀνταλλαγὴν τὴν ἀντιβασιλείαν τῆς Πολωνίας. Ὁ ἡγεμὼν οὗτος ἀπέθανε κατὰ τὸ 1831, καὶ μετ' ὀλίγον ἡ συμβία του.

Ὁ Νικόλαος ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον κατὰ τὸ 1825, καὶ ἔρχισε τὴν βασιλείαν του πνίγων διὰ πολλοῦ αἵματος τὴν ἐπανάστασιν τὴν 13 Δεκεμβρίου. Βασιλεύσας τριάκοντα ἔτη ἀπροσδοκῆτως ἐτελεύτησε κατὰ τὴν 2 Μαρτίου, 1855, ὑπὸ πνευμονικῆς ἀσθενείας. Ὁ τέταρτος υἱός τοῦ Παύλου, ὁ Μιχαὴλ αἰφνιδίως ἀπεβίωσε εἰς τὴν Βαρσοβίαν κατὰ τὰ 1848, διαρκούντος τοῦ εἰς τὴν Οὐγγαρίαν πολέμου. (Ἀκολουθεῖ)

Ἡ Αἵρεσις ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς Βουλῆς

Ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῶν ἀφορώντων τὴν ἐκστρατείαν τῆς Κριμαίας.

Ἡ Ἀγγλικὴ Βουλὴ ἀκούουσα ἐξ ἐνός μὲν τὰς κατακραυγὰς τοῦ κοινοῦ περὶ τῶν καταχρήσεων αἰτινες ἔλαβον χώραν ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν πραγμάτων τῆς ἐκστρατείας κατὰ τῆς Κριμαίας, ἐξ ἑτέρου δὲ τὰς ἀρνήσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς ἰσχυρισμούς της ὅτι οὐδὲν ἄξιον σοβαρῆς κατακρίσεως συνέβη ἐκεῖ, ἐκάθισεν αἵρεσιν Βουλευτῶν ἵνα ζητήσωσι καὶ ἐξεύρωσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ οὕτω λάβῃ αὐτὴ ἀλάθιστον ὁδηγὸν εἰς τὰς ἀποφάσεις της.

Ἐκάστη ἀρχὴ δὲν εἶναι ἀξία τοιοῦτου ὀνόματος ἐὰν δὲν ἔχη τὰ μέσα τὰ ὅποια κρίνει κατάλληλα ἵνα ἐπαληθεύῃ μετὰ πάσης ἀκριβείας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ὅσα γεγονότα ἐνδιαφέρουσιν εἰς αὐτὴν νὰ γνωρίζῃ. Παρ' ἡμῖν ὁ Μέγας Ἀρμοστής πληροφορεῖται ἀπὸ τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἀστυνομίαν τὴν ὅποιαν αὐτὸς ἐκλέγει καὶ ὁδηγεῖ. Τὰ δικαστήρια ἔχουσι τὴν κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησιν τῶν μερῶν ἵνα διαφωτισθῶσι περὶ τῶν γεγονότων, περὶ ὧν πρέπει νὰ δικασῶσι. Αἱ ἄλλαι ἀρχαί, ὡς τὸ Ὑγειονομεῖον, τὸ Ἐπαρχεῖον, ὁ Συνακτὴς τῶν δημοσίων προσόδων ἔχουσι τοὺς ἰδίους φύλακας καὶ κλητῆρας αἰτινες τὰς πληροφοροῦσι περὶ τῶν γεγονότων, καὶ ἔχουσι ἢ διὰ τῆς αὐτοψίας ἢ δι' ἄλλων ἀνθρώπων τῆς ἐμπιστοσύνης των τὰ μέσα νὰ ἀνερευνῶσι τὴν ἀλήθειαν ὅταν δὲν ἐμπιστεύονται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους των.

Αἱ Βουλὰὶ ποῖα μέσα δύνανται νὰ ἔχωσι ἵνα πληροφορῶνται μετὰ βεβαιότητος περὶ ὧν εἰς αὐτὰς ἐνδιαφέρει; Ὅχι βέβαια τὰς ἐκθέσεις καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν Ἀρχῶν, αἰτινες βουλόμεναι πολλάκις τὰς καταχρήσεις δυσκόλως παρέχουσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὰ μέσα τῆς ἐξευρέσεως αὐτῶν. Ὅχι τὰς ἰδίας ἐκάστου μέλους πληροφορίας διότι αὗται συχνάκις εἶναι ἢ ὑποτίθενται ἐμπαθεῖς ἢ ἀμφίβολοι. Ὅχι τὰς φήμας περιφερομένας ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, διότι οὐδεμίαν ἀξίαν αὐταὶ πολλάκις ἔχουσι. Μάταιον, πολυδάπανον, καὶ ὑποπτον ἤθελεν εἶσθαι τὸ νὰ ἔχη ἡ Βουλὴ ἰδίους ὑπαλλήλους παρ' ἐκάστη ἀρχῇ πληροφοροῦντας αὐτὴν περὶ τῶν γινομένων. Οἱ καταχρασταὶ μὲ τὴν ὑπομονὴν ἤθελον εὖρει τὸν τρόπον νὰ τοὺς κερδαίνωσι.

Μόνον μέσον εἰς τὰς Βουλὰς διὰ νὰ μάθωσι τὴν ἀλήθειαν μένει ἢ ζήτησις καὶ παράθεσις καὶ τῶν κυβερνητικῶν μαρτυριῶν καὶ τῶν μαρτυριῶν τῶν ἰδιωτῶν ἐκεῖνων, οἵτινες ἔχουσι περισσοτέραν ἀφορμὴν νὰ γνωρίζωσι τὰ περὶ ὧν πρόκειται, γινομένη τακτικῶς καὶ εἰς τρόπον ἀνυπόπτον παρὰ τῶν μελῶν αὐτῆς τῶν ἐχόντων τὸ μεγαλύτερον συμφέρον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν. Ἡ ζήτησις αὕτη πρέπει νὰ ἁμοιάζῃ ὅπως οὖν τὴν παρὰ τῶν Δικαστηρίων γινομένη ἀνάκρισιν ὅταν πρόκειται νὰ πεισθῶσι αὐτὰ ἐὰν τις κατηγορούμενος εἶναι ἀληθῶς· ὁ αὐτουργός τῆς εἰς αὐτὸν ἀποδιδομένης πράξεως, ἢ ὅταν πρόκειται νὰ πεισθῶσι περὶ τίνος τεχνικῆς ὑποθέσεως.

Ζητητὰς ἐκάθιζε, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν παλαιῶν, καὶ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων κατὰ καιροὺς εἶποτε τοὺς ἀδικούντας τὴν δημοσίαν δέουσι ζητεῖν.

Αἱ βουλευτικαὶ ζήτησεις ἤδη ἀπὸ πολλὰ ἔτη ἐν Ἀγγλίᾳ προηγούνται πάντοτε παντὸς σοβαροῦ μέτρου λαμβανομένου παρὰ τῆς Βουλῆς, ὡς ἐμαρτύρησεν καὶ ὁ Κύριος Οὐάρντ ὅτε ἐκάθισε παρ' ἡμῖν τοὺς περὶ τὰ Γεωργικὰ ζητητὰς, καὶ ἡ πείρα ἀπέδειξεν ἐκεῖ τὸ φρόνιμον τοιοῦτης πορείας.

Δύο δὲ πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ὅροι ἀπαραίτητοι τῆς ἐπιτυχίας τοιοῦτων ζητήσεων. Ὁ πρῶτος εἶναι τὸ νὰ διευθύνωσι τὴν ζήτησιν τὰ μέλη ἐκεῖνα τῆς Βουλῆς, ἅτινα ὡς προκαλέσαντα αὐτὴν ἔχουσι τὸ μεγαλύτερον συμφέρον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν της. Ὁ δεύτερος δὲ καὶ ἀναγκασιότερος εἶναι ἡ δημοσιότης τῆς ζήτησεως.

Ἡ δημοσιότης αὕτη βάλλει εἰς κατὰστασιν τὸ κοινὸν νὰ πεισθῇ ἐὰν οἱ ζητητὰὶ θηράσωσι εἰλικρινῶς τὴν ἀλήθειαν ἢ προσπαθῶσι νὰ ἀπαρτηθῶσι ψευδαισθητικὰ πάθη, ἐὰν οἱ καλούμενοι μάρτυρες εἶναι οἱ προσφορώτεροι εἰς ἀνεύρεσιν τῆς ἀλήθειας, καὶ ἐν οὗτοι λέγωσι τὴν ἀλήθειαν. Ἡ δημοσιότης βάλλει τὸ κοινὸν εἰς θέσιν νὰ βοηθήσῃ τὴν ζήτησιν, δίδουσα ἀφορμὴν εἰς ὅσους ἔχουσι πληροφορίας καλητέρας τῶν παρεχομένων παρὰ τῶν ἐρωτωμένων μαρτύρων, νὰ προσφέρωσι τὰς μαρτυρίας των. Ἡ δημοσιότης ὑποχρεοῖ τὸ δημόσιον νὰ συμεριζέται τὴν γνώμην τῶν ζητητῶν

καὶ τῆς Βουλῆς, ὅταν ἡ ζήτησις γίνεται ἐπιτηδεῖως καὶ εἰλικρινῶς καὶ οἱ συμπερασμοὶ ἐξάγονται ἐξ αὐτῆς ὀρθά. Πρὸς τοῦτους διὰ τὴν Βουλὴν ἡ δημοσιότης τῶν ζητήσεων εἶναι κατὰ τὸν δικαίωμα ἔχουσι οἱ δίδοντες τὴν ἐντολήν εἰς τοὺς βουλευτὰς νὰ ἦναι πληροφορημένοι περὶ παντὸς πράγματος ὁδηγούντος αὐτοὺς εἰς τὰς ἀποφάσεις των.

Ἡ Βουλὴ μας, ἐὰν ἐνίοτε ἐκπηγορήθη ὡς ἀδιαφοροῦσα εἰς τὰς καταχρήσεις, ἢ ὡς δυσμενὲς πρὸς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἀρχὴν, ἔδωκε λάβην εἰς τὰς κατηγορίας ταύτας ἀμελήσασα τὰς τακτικὰς καὶ δημοσίας ζήτησεις. Μυρία κοινῶς λέγονται κατὰ τῶν οικονομικῶν διαχειρίσεων, —κατὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν σιτηρῶν, —κατὰ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους. Μυρία λέγονται διὰ τὴν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης παρὰ τοῖς δικαστηρίοις—διὰ τὸν διοργανισμόν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, —διὰ τὴν ἀμέλειαν τοῦ Ὑγειονομοῦ, —διὰ τὴν ἀναληθειάν τῆς Ἀστυνομίας ὅταν δὲν πρόκειται περὶ πολιτικῶν ὑπόπτων· οὐδεμίαν ἀρχὴ δὲν εἶναι ἀμέτοχος βαρέων ὑποψιῶν ἢ κατηγοριῶν ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ. Βουλευτικὴ ζήτησις γινομένη ἐπιτηδεῖως καὶ ἀπαθῶς ἐπὶ ἐκάστου κλάδου τῆς πολιτικῆς ἡμῶν μηχανῆς ἤθελεν ἐπιδείξει φανερώς ἢ τὸ ψευδὲς καὶ τὸ κακὸν τῶν μέψεων, ἢ τὸ ἀληθὲς αὐτῶν καὶ τὴν ἀνάγκην καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπανορθώσεως αὐτῶν.

Ἡ Γερουσία πρὸ τίνος καιροῦ ἐκάθισεν αἵρεσιν τινὰ ἐπαγγελματικῶν, ἵνα ζητήσωσι τὰς αἰτίας τῆς δυστυχῆς γεωργικῆς καταστάσεως τῆς ἡμετέρας νήσου. Οἱ Κύριοι οὗτοι ὅμως ἐξ ὧν ἴδωμεν φαίνεται διεξέλαβον ὅτι Ζητητῶν ἐπιτροπὴ σημαίνει Ἀκαδημία, ἐν ἣ ἐκάστον μέλος χρεωστεῖ νὰ κάμῃ ἐπίδειξιν τῆς νομοθετικῆς ἐπιτηδεότητός του καὶ ἐγγλωττίας· ὅθεν ἀντὶ νὰ προαξῶσιν ἀξιοπίστους μαρτυρίας περὶ τῶν γεγονότων, καὶ γνώμας ἀνθρώπων καταναλωσάντων τὸν βίον των περὶ τὰ γεωργικὰ, ὡς συμβαίνει ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐφιλοδώρησαν ἡμᾶς μετὰ τὰς φιλοσοφικὰς τῶν μελέτας.

Τὸ κοινὸν διὰ τῆς ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1854 ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἐπιτροπῆς καὶ ἐξ ὧν ἤκουσε περὶ τῶν συνεδριάσεων της, ἤδη γινώσκει τὸ Ἰονικὸν σύστημα ἐπὶ ζήτησεων. Ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ θέσωμεν ὑπὸ τὰ ὄμματα αὐτοῦ καὶ τὸ Ἀγγλικὸν σύστημα μεταφέροντες ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων εἰς τὰς στήλας μας εὐκρινῆ περιλήψιν τῶν πρακτικῶν τῆς αἰρέσεως τῆς Ἀγγλικῆς Βουλῆς, ἥτις νῦν ἀναζητεῖ τὰ πράγματα τῆς Κριμαίας. Ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν δύο ζητήσεων ἀφορωσῶν ἀντικείμενα σοβαρώτατα καὶ ἄκρας ἀνασκοπῆς ἄξια, ἐλπίζομεν ὅτι τὸ κοινὸν θέλει εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ προσηκόντως ἐὰν, ὅταν πρόκειται νὰ εὐρεθῇ ἡ ἀλήθεια καὶ νὰ ἐξάγονται ἀκαταμάχητοι συμπερασμοί, πρέπει νὰ προτιμῶμεν τὴν μυστικότητα, καὶ τὸ σύστημα τὸ ὅποιον ἐπέβαλεν ὁ Κύριος Οὐάρντ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ καὶ τῆς Γερουσίας του, ἢ τὴν δημοσιότητα καὶ τὸ σύστημα τὸ ὅποιον ὁ ὀρθὸς λόγος ὑπαγόρευσε εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὴν παλαιὰν μητέρα μας.

Ἡ ζήτησις περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ πρὸ τῆς Σεβαστουπόλεως Βρετανικοῦ στρατοῦ ἔρχισε τὴν πρῶτην τῆς 5 Μαρτίου, εἰς τὸ τῶν Ἐπιτροπῶν δωμάτιον ἀρθ. 17· γίνεται δὲ δημοσίως, διότι ἡ παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν κοινοτήτων ἐκφρασθεῖσα γνώμη καθιστᾷ ἀπαραδέκτον οἰονόηποτε μέσον ὅρον μεταξὺ μυστικῆς τινος ἐπιτροπῆς καὶ τῆς τελείας δημοσιότητος. Ἡ ἐπιτροπὴ συνῆλθε τὴν μίαν τὰ μέλη αὐτῆς εἶναι, ὁ Κύριος Ροεβούκ, πρόεδρος· οἱ Κύριοι Ι. Βάλλ, Βράμστον, Δροῦμμονδ, Ἐλλικς, Λάυαρδ, ὁ Συνταγματάρχης Λίνδεαυ, ὁ Σὶρ Ι. Πάκινγτον, ὁ στρατηγός Πήλ, ὁ λόρδ Σέυμουρ καὶ ὁ Σὶρ Ι. Ἀμπερ. (Οὗτοι εἶναι οἱ ὑποστηρίζοντες τὸ τῆς αἰρέσεως μέτρον) Ὁ δὲ τὸ ἀρροατήριον τόπος ἐγένισεν ἄμα ἠνοιξαν τὰς θύρας.

Ὁ Κύριος Δούνας ἐκλήθη πρῶτος νὰ μαρτυρήσῃ. Ἀποκρινόμενος εἰς τινὰς ἐρωτήσεις τοῦ προέδρου ἐξέθεσεν ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος αὐτὸς εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὴν Κριμαίαν ὡς ἀπλοῦς ἰδιώτης. Ἐφθασεν εἰς Βαλουκλαβὰ τῆ 17 τοῦ Δεκεμβρίου καὶ ἀνεχώρησε τῆ 29. Ἰδυνήθη νὰ παρατηρήσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ στρατοπέδου, εἰς τὸ ὅποιον ἐπήγαγεν ἐφιππος σχεδὸν καθ' ἐκάστην, ὅσάκις ὁ καιρὸς τὸ ἐσυγχώρει· ἐπισκεφθεὶς δὲ αὐτὸ πρῶτην φορὰν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς του εἶδε τὴν κατὰστασιν τοῦ ἱππικοῦ τοῦ ἐστρατοπεδευμένου περιπίου ἐν μίλιον ἀπὸ τοῦ Βαλουκλαβὰ. Ἡ γῆ ἦτο λασπώδης ἐξ αἰτίας τῆς συνεχῆς προηγουμένης κακοκαιρίας. Οἱ ἵπποι δεμένοι εἰς τοὺς πασσάλους των ἦσαν ἀσκέπαστοι καὶ ὅλως ἐκτεθειμένοι εἰς τὸν χειμῶνα, μὴ ἔχοντες προφανῶς εἰμὴ ὀλιγίστην τροφὴν, κείμενοι κατὰ γῆς, οἱ μὲν νεκροί, οἱ δὲ ἡμιθανεῖς· πολλοὶ ἵπποι ἐσχάτως εἶχον φορῆσαι ὁ πλείσιον τόπος ἐσκεπάζετο ὑπὸ τῶν πτωμάτων. Ἐπρόθεσεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του ἐκεῖνοι οἱ ἵπποι δὲν ἤθελον δευθῆ νὰ σέρωσι τοὺς πασσάλους ἐπὶ τινὶ ἀφιδῶν ὁ λαὸς ἀπέχετο μάλιστα ἐν μίλιον ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τοῦ ἱππικοῦ. Καθὼς αὐτὸς εἶχεν ἀκούσει ὅτι ἐκεῖ τὸν καιρὸν τῶν κριμαϊκῶν πολεμικῶν ἐπιπορευῶν ὅταν αὐτὸς ἐφθασεν ἐκεῖ εἶδεν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ πολλὰ σκελετὰ πτώρων, καὶ αὐτοῦ ἑαυτοῦ εὐρίσκοντο ὅταν ἀνεχώρησεν. Εἶδε προσέτι πολλὸν ἄχυρον ἐπιπλέον ἐπὶ τοῦ λιμένος. (Ἀκολουθεῖ)

Ὁ Υπεύθ. Συντάκ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΤΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΧΕΡΙΑ.

Ι Α Κ Θ Β Α Τ Ε Ι Ο Σ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΤΕΩΡΟΥ
 ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
 ΕΤ. 1914. ΥΠ. 5.000